

שיעור מספר 12*
16 - 10 דצמבר

גואלו של איוב

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: איוב 19:25-27, יוחנן 1-14, איוב 4:10, לוקס 2:11, גלטים 4:19, לוקס 9:22, ישעיה 6-1:53.

פסוק לשינון: "אֲכֹן חָלִינִי הוּא נָשָׂא וּמְכַאֲבֵנִי סָבֵלִם וְאֶנְחֵנִי חֲשָׁבְנָהּוּ נְגוּעַ מִבֵּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה" ישעיה 53:4

עם הופעתו הפתאומית של אלוהים עצמו בתחילת פרק 38, ספר איוב מגיע לגולת הכותרת. אלוהים מגלה את עצמו בצורה עוצמתית ומופלאה וזה מביא את איוב לוידוי וחרטה. לאחר מכן אלוהים נוף על שלושת הגברים האחרים על דבריהם השגויים ואיוב התפלל עליהם. "וַיִּהְיֶה שָׁב אֶת שְׁבִית (שְׁבוּת) אִיּוֹב בְּהִתְפַּלֵּלוֹ בְּעַד רֵעֵהוּ וַיִּסַּף יִהְיֶה אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמַשְׁנֶה" (איוב 10:42), ובסופו של דבר, איוב חי עוד חיים ארוכים.

יחד עם זאת, יש משהו מטריד ולא משביע רצון בסיפור עצמו ובסופו. אלוהים ושטן, אשר מתווכחים בשמים, נאבקים כאן על פני הארץ על חשבון חייו וגופו של איוב המסכן. זה אפילו לא נראה הוגן, לא נראה נכון שאיוב הצטרך לשאת בנטל הנוראי של אותו הקונפליקט בין השטן ואלוהים, כאשר האלוהים נשאר בשמיים ופשוט התבונן במה שקורה.

צריך להיות עוד משהו בסיפור הזה. ואכן יש. דבר זה התגלה מאות שנים לאחר מכן, דרך ישוע ומותו על הצלב. רק בישוע אנו יכולים למצוא תשובות מדהימות ומנחמות לשאלות אשר ספר איוב אינו מספק להן מענה.

גואלי חי

כאשר אלוהים מתגלה לאיוב בפרק 38, הוא מופיע בפני איוב בתור הבורא, אשר "פלג לשטף תעלה", אותו אחד שיכול "להמטיר על-אֶרֶץ לא-אִישׁ מְדַבֵּר לא-אָדָם בּוֹ" (איוב 26, 25: 38). אך אלוהינו הוא לא רק בוראינו. יש לו תפקיד נוסף משמעותי מאוד. **קראו איוב 27-25: 19. מה המילים הללו מראות לנו לגבי ביטחוננו של איוב בישותו?**

בפסוקים המפורסמים הללו איוב מראה לנו שיש לו ידע מסוים על הגואל, ידע מסוים לגבי העובדה שאחרי הקבורה יש משהו נוסף ואותה התקווה מצויה בגואל, אשר אמור להגיע אל אדמתינו בבוא הזמן.

המילים הללו של איוב מצביעות על האמת החשובה והקריטית ביותר שקיימת במקרא: אלוהים הוא גואלינו. נכון, אלוהים הוא בוראינו. אך בעולם השרוי בחטא, בעולם שבו החוטאים נידונו למוות בעקבות חטאיהם, אנחנו זקוקים למישהו שהוא יותר מסתם בורא. אנחנו זקוקים גם למושיע. וזה מי שאלוהים: גם בוראינו וגם מושיענו (ראו ישעיה 17-13: 48), ומתוך שני תפקידיו אלה יש לנו תקווה גדולה לחיי נצח. **קראו יוחנן 4-1: 14. כיצד יוחנן מקשר בקטע הזה את ישוע כבורא וכגואל יחדיו?**

ביוחנן 1: 1 ישנו אזכור ברור של אלוהים כבורא מתוך בראשית 1: 1. וכאילו שזה לא מספיק, הוא ממשיך: «בְּעוֹלָם הָיָה וְעַל-יְדֵי נְהִיָּה הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם לֹא הִכִּירוּ... אֲבָל לְאֵלָה אֲשֶׁר קִבְּלוּ אוֹתוֹ, הַמַּאֲמִינִים בְּשֵׁמוֹ, נָתַן תִּקְוָה לְהֵיוֹת בְּנִים לְאֱלֹהִים.» (יוחנן 12-10: 1) והקשר בין ישוע כבורא לבין הגואל נראה ברור. למעשה, רק בגלל שהוא הבורא עצמו, הוא יכול להיות גם גואלינו.

אילו היה לנו רק הבורא, ללא הגואל איזה תקווה הייתה לנו? מה מלמד אתכם תוכן תשובתכם לשאלה קודמת לגבי חשיבותו של ישוע בתור הגואל?

בן אדם

בפרקים הראשונים של ספר איוב יכלנו להציץ אל תוך המציאות של העימות הגדול בין ישוע לבין השטן. כפי שאנו יודעים, הקרב הזה החל בשמיים, אך הגיע עלי אדמתנו בסופו של דבר (ראו התגלות 12: 7-12). בספר איוב אנו רואים את אותו המהלך: עימות שמתחיל בשמים ומסתיים על פני הארץ. לצער הרב של איוב, החלק הארצי של העימות התרכז בו.

קראו איוב 4,5:10. מה הייתה תלונתו של איוב והאם היא הייתה מוצדקת?

נקודתו של איוב הייתה פשוטה מאוד. אתה הוא אלוהים, היחיד בתבל, הבורא. כיצד הינך יכול לדעת מה זה להיות אדם ולסבול מכל הצרות של בני אנוש?

כיצד הפסוקים הבאים עונים על תלונתו של איוב?

לוקס 11:2, יוחנן 14:1, לוקס 19:10, 1 תימוטאוס 2:5, מתי 2:4, עברים 15:4.

תלונתו של איוב שאלוהים אף פעם לא היה אדם, ולכן אינו יכול לדמיין מהו צער האדם, נענתה במלואה בהגיעו של ישוע על אדמתנו. למרות שהוא לעולם לא איבד מאלוהותו, ישוע גם היה אדם במלוא מובן המילה, ובטבעו האנושי הוא ידע מה זה אומר לסבול ולהיאבק, בדיוק כפי שאיוב סבל וכל שאר בני האדם. למעשה, לאורך כל הבשורות אנו רואים את טבעו האנושי של ישוע ואת סבלו שהוא חש. ישוע ענה על תלונתו של איוב.

”ישוע לא נהיה בן אדם בכאילו. הוא לקח את הטבע האנושי וחי אותו... הוא לא רק היה בעל גוף, אלא הוא היה בתוך הבשר החוטא של בני האדם.” (Ellen G. White, Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1124).

תחשבו מה זה אומר שישוע לקח על עצמו את טבע האדם. מה זה אמור להגיד לכם על מידת קרבתו אליכם בעת המאבקים שאתם ניצבים מולם היום?

מותו של המשיח

מה אומרים הפסוקים הבאים על ישוע וכיצד הוא אמור להיות מוצג בתודעתו?

1 יוחנן 6: 2

גלטים 4: 19

ללא ספק, ישוע הוא דוגמת האדם. חייו ואופיו הם הדוגמא שכל אלה ההולכים אחריו אמורים לחכות בסיוע חסדו של האל. ישוע הוא הדוגמא היחידה המושלמת שיש לנו לאופן שבו אנו אמורים לחיות את חייו בהתאם לקריאתו של אלוהים. אך ישוע לא הגיע לכאן רק על מנת להוות לנו דוגמא. מצבנו כחוטאים דורש יותר מאשר עיצוב אופיינו כדוגמת ישוע, עלינו להמיר את אופיינו וליצוק אותו לתוך תבנית משיחית. אנחנו זקוקים ליותר מזה; אנו זקוקים לממלא מקום, למישהו שיענש על חטאינו. הוא לא הגיע רק במטרה להראות לנו דוגמא לחיים מושלמים; הוא הגיע גם בכדי למות במוות שאנו ראויים לו בכדי שחייו המושלמים ינתנו לזכותינו במקום חייו.

מה הפסוקים הבאים מלמדים אותנו על הכרחיות מותו של ישוע עבורינו?

מרוקס 8: 31, לוקס 9: 22, לוקס 7: 24, גלטים 2: 21.

ישוע היה חייב למות בגלל הציות לחוק האלוהי, ולמרות שהוא מאוד מרכזי בחיי המאמין אין הוא זה שמושיע אותנו. "האם מכאן שהתורה נוגדת את הבטחות אלהים? חלילה! שכן אלו נתנה תורה שביקלטה לתת חיים, כי אז באמת הנה אפשר להצדק על-ידי התורה." (גלטים 3: 21). אילו חוק כלשהו יכול היה להושיע מישהו וודאי שזה היה החוק האלוהי, אך אפילו חוקו של אלוהים אינו יכול לעשות זאת. רק החיים המושלמים של המופת שהשאיר ישוע, יכולים להושיע אותנו, ולכן ישוע הגיע על מנת להציע את עצמו בתור "קרָבָן אֶחָד עַל הַחַטָּאִים" (עברים 10: 12).

כיצד נסיונכם לשמור על החוק האלוהי חושף בפניכם את הצורך שלכם בממלא מקום?

סבלו של בן האדם

קראו ישעיה 6-53:1. מה הקטע הזה אומר לנו על סבלו של אדונינו על הצלב?

בישעיה 4: 53 כתוב שישוע נשא את מכאיבינו וסבלינו. כמובן שהוא נשא גם את כאבו וסבלו של איוב. ולא רק את זה של איוב, אלא גם את של העולם כולו. ישוע השם המושלם עלה על המזבח כקרבן על כל החטאים שנעשו מאז ומעולם.

לכן ספר איוב ניתן להבנה רק בהקשר של הצלב. כאן אנו רואים את אותו האלוהים שגילה את עצמו לאיוב – אלוהים שלימד את הנשר לעוף, אלוהים אשר מקשר בין הקווארקים – סובל יותר מאשר כל אדם אחר אי פעם, אפילו יותר מאיוב. הצער והיגון שאנו מרגישים כפרט, הוא הרגיש כמעמסה של כל צרותינו; לכן, אף אחד אינו יכול להרצות בפני אלוהים על הסבל, לא כשהוא בהיותו בן אדם נשא בנטל של כל הסבל שהחטא גרם בעולם. אנו יודעים רק את צרותינו; אך על הצלב ישוע נשא את כולן בבת אחת.

אותו אלוהים ששאל את איוב "דַעַת חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם-תִּשְׁמַע מִשְׁטָרוֹ בְּאָרֶץ" (איוב 38: 38) הופך אפילו למדהים יותר כאשר נבין שלמרות שהוא ברא את "חוקת השמים", הוא גם לקח לעצמו את הטבע האנושי והבשר ובאותו הבשר הוא נצלב ובכך הוא "יִשְׁבֵּית עַל-יְדֵי מוֹתוֹ אֶת זֶה שֶׁבִּידוֹ מִמְשָׁלַת הַמָּוֶת- הוּא הַשָּׁטָן" (עברים 14: 2).

בהסתכלותנו על ספר איוב דרך קרבן המשיח, הספר נושא אף יותר משמעות מאשר בלעדיו, היות וקרבן מושלם זה עונה על שאלות רבות שנותרו ללא מענה בספר. והשאלה הגדולה מתייחסת למידת ההוגנות של הימצאות האלוהים בשמים, כאשר איוב נדרש לסבול כאן על פני הארץ, הכל במטרה לענות לשטן על האשמותיו. קרבן המשיח על הצלב מראה לנו שלא משנה עד כמה סבלו של איוב או של אדם אחר יהיה רב, אדונינו סבל מרצונו החופשי במידה רבה יותר, וכל זה במטרה לתת לנו תקווה והבטחה לישועה. איוב הכיר את אלוהים בתור הבורא; אבל אחרי קרבן המשיח אנו מכירים אותו גם כבורא וגם כגואל, או נכון יותר, כבורא שהפך לגואלינו (פיליפים 8: 6-2). ובכדי לעשות זאת, עליו היה לסבול בדרך שבה אף יצור אנושי, כולל איוב, לא סבל. לכן, בדומה לאיוב, ואף יותר, עלינו להצהיר: «עַל-כֵּן אֶמְאָס וְנִחַמְתִּי עַל-עֲפָר וְנֶאֱפָר» (איוב 6: 42).

השטן מסיר מעליו את המסווה

קראו יוחנן 32-30: 12. מה ישוע אומר על השטן בהקשר מעמד הצלב והעימות הגדול?

אחרי שאלן ג' וייט כותבת על מותו של ישוע על הצלב, היא כותבת גם על השפעה החזקה של האירוע הזה בשמיים ובכל היקום שהביט בו. "האשמותיו השקריות של השטן נגד האופי האלוהי ושלטונו הופיעו באור אמת. הוא האשים את אלוהים בכך שהוא מחפש רק את תהילתו ודורש ציתנות ומשמעת מבריאתו והצהיר שבשעה שהבורא דורש מאחרים הקרבה עצמית הוא אינו מוותר על עילאיותו ואינו מוכן להקריב. אך אנו יכולים לראות שעל מנת להושיע את האנושות החוטאת, השליט של התבל כולה, הקריב את הדבר היקר ביותר שאהבה יכולה להעניק; משום ש"אלהים רצה אותנו אֶלָּיו על-יְדֵי הַמְּשִׁיחַ" (2 קורינתים 5: 19). ניתן לראות גם, שבגלל שהלל בן שחר (השטן) פתח את הדלת לחטא דרך רצונו לכבוד ועליונות, ישוע היה צריך לענות את עצמו ולציית עד מוות על מנת להושיענו מן החטא." (אלן ג' וייט, העימות הגדול, עמ' 502).

קראו 2 קורינתים 5: 19. כיצד מותו של ישוע מפייס בין האלוהים לבין האנושות השרויה

בחטא?

העולם נכנע תחת החטא ומרד באלוהים; הוא השאיר פתח לתכנונו של השטן, כגון, למשל, בספר איוב. אם כי, ישוע על ידי מילוי המקום של האנושות כולה, מבלי איבוד האלוהיותו, יצר קשר חזק בין הארץ לשמים ובכך הבטיח את השמדתו הסופית של השטן והחטא. על הצלב ישוע שילם על החטא, ובכך פייס בין האלוהים לבין האנושות. ולמרות שאנו אנשים חוטאים שנידונו למוות, דרך אמונתנו יש לנו הבטחה לחיי נצח בישוע.

אין זה משנה אילו חטאים אתם נושאים, ישוע שילם בעד כולם בדמו המכפר על מזבח הצלב. מדוע האמת המדהימה הזאת משנה את חייכם וגורמת לכם לרצות לחיות חיי משמעת רק לו?

נקודות למחשבה

«כִּיעַת הַמִּשְׁפָּט שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה; וְיֵשׁוּעַ מִמְשִׁיךְ " כְּעַת יִשְׁלַךְ הַחֹצֵצָה שֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵנִי בְּהִנְשָׂאִי מִן הָאָרֶץ אֶמְשֶׁךְ אֶת הַכָּל אֵלַי. זֹאת אֶמַר בְּרִמְזוֹ עַל אִפְּן הַמִּנּוֹת שֶׁהִיָּה עֲתִיד לְמוֹת". זֶהוּ הַמְשָׁבֵר שֶׁל הָעוֹלָם כּוֹלוּ. בְּאֵם אִפִּיִּס אֶת אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה עִם אֱלוֹהִים הָעוֹלָם כּוֹלוּ יוֹאֵר. אַחִיזוֹתוֹ שֶׁל הַשֶּׁטֶן בְּנִפְשׁוֹתֵיהֶם שֶׁל הָאֲנָשִׁים תִּתְעַלֵּם. צֶלֶם אֱלוֹהִים בְּאֵדֶם יִשׁוּחֹזֵר בְּשֵׁנִית, וּמִשְׁפַּחַת מֵאֲמִינִים קְדוּשִׁים יִירָשׁוּ לְבִסוּף אֶת בֵּיתֶם הַנִּצְחִי בְּעוֹלָם הַחֲדָשׁ שֶׁאֱלוֹהִים יִבְרָא. זֹהִי תוֹצֵאת מוֹתוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ. הַמוֹשִׁיעַ נֶעֱלַם תַּחַת הַהִתְבַּנְּנוֹת בְּזִירַת הַנִּצְחוֹן הַנִּקְרָאת עַל שְׁמוֹ. הוּא רוֹאֵה אֶת הַצֶּלֶב, צֶלֶב אַכְזָרִי וּמִשְׁפִּיל, עִם כָּל הַזּוּעָה שֶׁלוֹ, לוֹהֵט בְּתֵהִילָה.

אֲךְ לֹא רַק פְּעוּלַת הַגְּאוּלָּה הָאֲנוּשִׁית בְּלִבָּד מוֹשְׁגַת עַל יְדֵי הַצֶּלֶב. אַהֲבַתוֹ שֶׁל אֱלוֹהִים מוֹכְרֹת בְּתַבֵּל. נִסִּיךְ הָעוֹלָם הַזֶּה סוֹלֵק וְהַאֲשֵׁמוֹתָיו נֶגַד אֱלוֹהִים הוֹפְרָכוּ. הַתּוֹכַחָה אֲשֶׁר הוּא הַפִּיץ בְּנוֹכְלוֹתוֹ בְּשִׁמִּים הוֹסֵרָה לְנִצָּחַ. הַמִּלְאָכִים וְהָאֲנָשִׁים יַחְדָּו נִמְשְׁכוּ אֶל הַגּוֹאֲלִי. (אלן ג' וייט, כמיהת הדורות, עמ' 625, 626).

שאלות לדיון:

1. באילו דרכים אחרות אתם יכולים להבין את התשובות אשר סיפקו חייו ומותו של ישוע לשאלות, אשר לא נענו בספר איוב?
2. תחשבו איזה פן נוסף של האופי האלוהי מגלה הצלב, בייחוד כשאנו מבינים שאותו אחד שברא אותנו, גם נצלב עבורינו. מדוע העובדה הזאת היא מקור לתקווה ונחמנה עבורינו, ללא חשיבות לקושי הניסיונות אותם אנו עוברים? כיצד האמת המדהימה הזאת מלמדת אותנו לבטוח באדוני ובחסדו?
3. כפי שראינו בספר איוב, העימות הגדול הינו נושא קוסמי ולמאבק בין ישוע המשיח והשטן ישנן השלכות רחוקות-לכת הרבה מעבר לכדור הארץ עצמו. דמיינו לעצמכם כיצד נראה מעמד הצלב של ישוע בעיני ייצור שמיימי, אשר מכיר את ישוע רק מהזוית האלוהית שלו. כיצד אנו יכולים להעריך עוד יותר את מה שניתן לנו דרך ישוע המשיח בהנחתנו על הרעיון המדהים הזה?